

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv 3. cikke átültetésének elmulasztása

A Bizottság előadása szerint a Planning and Development Regulations 2000 173. szakasza, amely előírja, hogy a tervhatóságok kötelesek figyelembe venni a megkérdőjelezett által a környezeti hatások vonatkozásában adott nyilatkozatokat és információkat, az irányelv 8. cikke szerinti azon kötelezettségre vonatkozik, amely az irányelv 5., 6. és a 7. cikke alapján kapott információk figyelembe vételét írja elő. A Bizottság álláspontja szerint a 173. szakasz nem felel meg az irányelv 3. cikkéből eredő átfogóbb, annak biztosítására irányuló kötelezettségnek, hogy a környezeti hatásvizsgálat azonosítja, leírja és értékeli az e rendelkezésben megjelölt valamennyi tényezőt.

A Planning and Development Regulations 2001 94., 108. és 111. szakaszával, valamint a 6. melléklettel kapcsolatban a Bizottság az alábbi észrevételeket teszi. A 6.2 (b) melléklettel együtt olvasott 94. cikk felsorolja, hogy a környezeti hatásokra vonatkozó nyilatkozatnak milyen információkat kell tartalmaznia. Ez azokra az információkra utal, amelyeket a projektgazda köteles közölni az irányelv 5. cikke alapján, ezért azt meg kell különböztetni az átfogó értékelési eljárást jelentő környezeti hatásvizsgálattól. A 108. és 111. cikk a környezeti hatásokra vonatkozó nyilatkozat megfelelőségének vizsgálatára kötelezi a tervhatóságokat. A Bizottság úgy véli, hogy e rendelkezések az irányelv 5. cikkére vonatkoznak, azonban nem helyettesítik az irányelv 3. cikkének átültetését. A projektgazda által közlendő információk a környezeti hatásvizsgálatnak csak egy részét jelentik, és az ilyen információkra vonatkozó rendelkezések nem helyettesítik a 3. cikkben előírt kötelezettséget.

A hatóságok közötti megfelelő együttműködés előírásának elmulasztása

Bár a Bizottság főszabály szerint nem kifogásolja a többlépcsős döntéshozatalt, vagy a döntési felelősség különböző döntéshozók közötti megosztását ugyanazon projekt vonatkozásában, kétségei vannak a különböző döntéshozók kötelezettségei körülhatárolásának konkrét módja tekintetében. A Bizottság álláspontja szerint az ír szabályozás a döntéshozókkal szemben nem ír elő kötelezettségeket a hatékony együttműködés vonatkozásában, ezért sérti az irányelv 2., 3. és 4. cikkét.

Az irányelv bontási munkákra vonatkozó alkalmazásának elmulasztása

A Bizottság álláspontja szerint az irányelv által előírt többi feltétel teljesülése esetén környezeti hatásvizsgálatot kell végezni a bontási munkák vonatkozásában. Írország a Planning and Development Regulations 2001-el (2. mellékelt, I. rész, 50. osztály) majdnem minden bontási munkát ki kívánt zárni az irányelv hatálya alól. A Bizottság szerint ez az irányelv nyilvánvaló megsértését jelenti.

(¹) HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.

Az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-212/07. sz., Harman International Industries, Inc kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2008. december 2-án hozott ítélete ellen Barbara Becker által 2009. február 3-án benyújtott fellebbezés

(C-51/09. P. sz. ügy)

(2009/C 82/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Barbara Becker (képviselők: P. Baronikians és A. Hofstetter, ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-212/07. sz. ügyben 2008. december 2-án hozott határozatának 1. pontját, amely hatályon kívül helyezte az első fellebbezési tanács R-502/2006-1. sz. ügyben 2007. március 7-én hozott határozatát;
- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2008. december 2-án hozott határozatának 3. pontját;
- a másik felet kötelezze a fellebbező részéről az egész eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy a fellebbező által bejelentett „Barbara Becker” védjegy és a másik fél „BECKER” védjegye hasonló, és ezért tévesen alkalmazta a közösségi védjegyről szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját arra következtetve, hogy fennáll az összetévesztés veszélye.